

са окъпи, ето една голѣма рыба са хвърлж и иска да го изѣде. А ангелтъ дума на Товія : — „Не бой са, но улови я и я истегли вънъ!“ — Рыбата истеглена вънъ, помърда малко и изджна. Тогази ангелтъ рече на Товія да извади сърдцето, далагътъ и жлъчката и да ги пази като цѣлители за очиболь и спасителны отъ злый духъ. Послѣ опекохъ часть отъ месото ѳ за да ѳджтъ по пжтътъ. (Тов. \bar{s} . 2—9.).

§. 145. *Товій стигва въ Екватана.*

Когато приближихъ градътъ Екватана, рече ангелтъ на Товія. „Въ този градъ живѣе единъ чело-вѣкъ твой роднина, на когото въ къщата ще са отбіймы. Той има една дъщеря сичко, която ты трѣба да земешъ за жена, защото споредъ законътъ тя принадлежи на тебе, и да станешъ и наследникътъ на сичкыйтъ имотъ на Рагуила. (Тов. \bar{s} . \bar{n} . —.).

§. 146. *Товій става гостъ на Рагуила.*

Рагуиль гы приема съ радость, като погледнж Товія въ лицето, рече тозъ часъ на жена си : „Болго прилича този момъкъ на браточеда ми Товита!“ — Послѣ са обърна къмъ момцытѣ и гы пита : „Отъ дѣ сте момцы? — А тѣ му отговорихъ : Ный смы Израилтяны отъ градъ Ниневія. — „Познавате ли Товита?“ — Да, познавамеы го, рекохъ тѣ. — Тогази ангелтъ пое приказската и рече : „Товить, за кого ты пыташъ, е баща на тогози.“ — Рагуиль слѣдователно като прижрна момъкътъ, рече : Радвамъ ти са, защото си сынъ на добъръ баща. — А като чу че Товить си изгубиль зрѣніето заплака и заедно съ него проливахъ